

Заради правдѣ-тѣ си изведи дѣшѣ-тѣ ми отъ утѣ-
сненіе-то.

12 И заради милость-тѣ си истребѣи врагове-тѣ ми,
И погуби всички-тѣ които враждѣватъ противъ дѣшѣ-
тѣ ми :

Защото азъ съмъ рабъ твой.

П С Я Л О М Ъ 144. (по Слав. рмѣг.)

Псаломъ Давидовъ.

- 1 БЛАГОСЛОВЕНЪ Господь, моя-та крѣпость,
Който учи рѣцѣ-тѣ ми на брань,
Пърсты-тѣ ми на бой ;
- 2 Милость-та моя, твердыня-та моя,
Высоко-то мое прибѣжище, и избавитель-тъ мой,
Щитъ-тъ мой ; на който съмъ уповава ;
Който покорява люде-тѣ ми подъ мене.
- 3 Господи, що є человекъ, та да го познавашъ !
Сынъ-тъ человеческій, та да мыслишь за него !
- 4 Человекъ прилича на светъ :
Дни-тѣ му сѣ като сѣнка която прѣхожда.
- 5 Господи, прѣклони небеса-та си, и слѣзь :
Допри се до горы-тѣ, и ще задыматъ.
- 6 Бъгни съзъ свѣтковицъ, за да ги распърснешъ,
Хвърли стрѣлы-тѣ си, за да ги смѣтишь.
- 7 Простри рѣкѣ-тѣ си отъ высочинѣ-тѣ :
Избави ма и извлечи ма отъ много воды,
Отъ рѣкѣ-тѣ на иноплеменницы-тѣ,
- 8 На които уста-та говорятъ светъ,
И десница-та имъ є десница на лѣжъ.
- 9 Боже, пѣснь новъ ще ти възпѣжъ :
Съ псалтирь десетоструенъ, ще ти пѣснопѣжъ :
- 10 Ты който давашъ спасеніе на царѣ-тѣ,
И който избавашъ раба-тъ си Давида отъ люта мечъ.